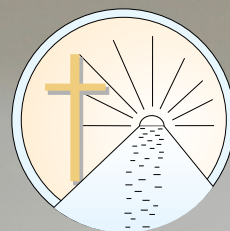


SIONS

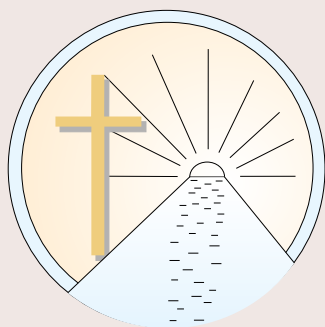
Missionstidning



Nr 3/2026

Guds bröd är det
som kommer ner
från himlen och
ger världen liv.

JOHANNESVANGELIET 6:33



UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Jakobsgatan 41 A
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Joel Ahlvik, Magnus Enlund,
Kristian Gäddnäs, Eva Hag-
näs, Karl-Henrik Snellman
och Jerry Sundkvist

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 3/2026

REDAKTÖRENS HÄLSNING

Det blåser under fastetiden
– två skrivelser under vecka sex 4–6

Beredelse till nattvarden på påsksöndagen 7

Rik eller fattig? 8–9

Livets bröd 10–11

BARNATRO Årstiderna i livet 12–13

Kristus – översteprästen 14–15, 17

UNGDOMSFLIK Gläd er när ni delar
Kristi lidanden: Inledning till Första
Petrusbrevet 16–17

Påvedömet i genomlysning 18–20

Zions Missionstidning för 70 år sedan 21

Infobrev från LFF 22

Annonser och information om
prenumerationer 23

Kommande helgdagar

Andra söndagen i fastan (Reminiscere) • MARK 9:17–29 • *Bön och tro*
Tredje söndagen i fastan (Oculi) • JOH 12:37–43 • *Jesus segrar över ondskans makter*
Fjärde söndagen i fastan (Midfastosöndagen, Laetare) • JOH 6:24–35 • *Livets bröd*
Marie bebådelsedag • LUK 1:39–45 • *Herrens tjänarinna*
Påsksöndagen • JOH 12:1–8 • *Ärans konung på förnedringens väg*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Stora katekesen / Sjunde budet

Därmed vare nog sagt om vad det betyder att stjäla, så att man icke tager detta ord i alltför inskränkt betydelse, utan låter det gälla allt, vari vi hava med nästan att göra. Och att för i korthet – liksom vid de föregående buden – sammanfatta det sagda, så är härmed förbudet: för det första att tillfoga nästan skada och orätt – vad sätt man än må uttänka för att avhända och undan-

hålla honom hans tillhörigheter eller skada desamma – liksom ock att medgiva och tilllåta sådant i stället för att förhindra och avstyra det; det är fastmer bjudet att befrämja och befordra nästans bästa och, när han lider nöd, hjälpa, dela med sig och bisträcka honom, vare sig han är vän eller fiende. ✚

Texten är förkortad.

HELGSAMMAN- KOMSTER

- 1.3 Flynängen
- 8.3 Näs
- 15.3 Bosund
- 22.3 Skutnäs
- 29.3 Punsar, Lepplax

På samma sätt var det med oss. Så länge vi var omyndiga var vi slavar under världens makter. Men när tiden var inne sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt. Och eftersom ni är söner har Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande, som ropar: »Abba! Far!» Alltså är du inte längre slav utan son. Och är du son är du också arvinge, insatt av Gud.

GALATERBREVET 4:3-7



Det blåser under fastetiden

TVÅ SKRIVELSER UNDER VECKA SEX

DET HAR PUBLICERATS två artiklar i landets tidningar under veckan. Båda lyfter tydligt fram den otrygghet som bekännande troende inom kyrkan möter från kyrkans eget håll. När jag funderade på om det alls är lämpligt att framföra delar av dessa texter, kom jag att tänka på att vi nu lever de sista veckorna av fastetiden. Vår Herre Jesus Kristus fick lida för våra synder på Golgata kors. De sista veckorna var för honom de svåraste. I alla evangelier beskrivs de svåra tider Jesus fick möta, och de döljs inte, för att sanningen om oss människor ska komma fram.

Den kyrkopolitik som kyrkans nuvarande makthavare utövar mot oss bibeltrogna kristna kan inte jämföras med det som skedde med Jesus under hans tid. Men ändå är det viktigt att vi som kristna är medvetna om vad som händer i den kyrka som tidigare bekände och trodde så som vi tror idag. Dessa två artiklar får vara ett vittnesbörd för oss om den okristliga anda som nu råder hos så många av vår kyrkas ledare. Redaktionen har förkortat båda artiklarna. +

Vesa Pöyhtäri

Trygga rum i kyrkan

I *Kyrkpressen* 3/2026 riktade biskop Åstrand kritik mot de inomkyrkliga väckelserörelserna med anledning av paneldiskussionen vid Kyrkfolkets adventsfest den 13 december 2025 i Pedersöre kyrka.

Eftersom vi också var med i paneldiskussionen önskar vi kommentera biskopens skrivelse.

Biskopen fokuserar på de kvinnliga prästernas rätt till trygga rum. Det har vi inte ifrågasatt eller försökt hindra. Vi frågar efter

trygga rum för de tiotusentals kristna lutheraner i vårt land som inte längre vet var de ska kunna få lyssna till en biblisk förkunnelse där syndare får möta Guds nåd i Kristus. Vi frågar också efter trygga rum för att få del av sakramenten utan att man behöver gå emot sitt i Bibelns ord förankrade samvete. När prästämbetet år 1986 öppnades för kvinnor lovades genom en kläm både kyrkans medlemmar och tjänsteinnehavare, vilka har den ämbetssyn som funnits i

över 2 000 år, en trygg plats i fädernas kyrka. När biskop Heikkas arbetsgrupps rapport år 2006 antogs upphävdes i praktiken tjänsteinnehavarnas rätt till att leva ut den traditionella ämbetssynen. Nu gällde nya regler också vad gällde vigning till präst-ämbetet. En ny tid kom in i kyrkan som sakta men säkert försöker utmönstra den bibliska synen på det särskilda ämbetet, äktenskapet och Jesus som den enda vägen till frälsning.

Ingen av oss har påstått att de kvinnliga prästerna skulle vara aggressiva i sin tjänstutövning. Den så kallade aggressiviteten består i att blott närvaron i vår kyrka av en minoritets verksamhet utifrån traditionell ämbetssyn verkar upplevas som ett hot. Som en följd av detta ser vi många exempel på församlingar där samarbetet med väckelserörelserna har fungerat väl i många tiotals år, i vissa fall i över 100 år, men där en kvinnlig prästs rätt till trygga rum fråntar grupper av församlingsmedlemmar tryggheten att samlas kring Bibelns ord och nattvardens sakrament. Kunde man inte vänta sig större fingertoppskänsla från makthavande biskopar, domkapitel och kvinnliga präster, ifall man, som man säger, vill värna om enhet och samförstånd inom kyrkan? Detta avsågs i diskussionen.

Nu skriver biskopen att väckelserörelsernas uppgift är att förnya kyrkan. Det kan bara Kristus själv, men vi väckelserörelser skulle gärna vara hans redskap. Men då kan väl inte biskoparna förvänta sig att vi ska tåga för att kyrkans maktelit ska kunna känna sig trygg? Vi upplever ett tilltagande hot där biskopar och domkapitel försöker stoppa gudstjänstgemenskaper där hundratals människor deltar varje söndag.

Detta [biskopsmötes beslut om äktenskap av samkönade par] var en kraftig väckarklocka för många väckelsekristna inom vår kyrka. Ifall det skulle finnas vilja, ödmjukhet och kärlek så skulle dessa frågor gå att lösa i samförstånd, och väckelserörelserna skulle kunna fortsätta att verka inom kyrkan. Eller väljer kyrkan med biskoparna i spetsen att ur sin maktposition köra över alla som inte delar samma liberala syn på Guds Ord? +

Stig-Erik Enkvist,
verksamhetsledare LFF

Albert Häggblom,
verksamhetsledare SLEF

Texten ingick som insändare
i Kyrkpressen nr 4/2025.

Kyrkoherden berättar om Setas påtryckningar – domkapitlet avfärdade rättelseyrkandet

Kyrkoherden Teijo Peltola vid Vasa finska församling har fått en varning av domkapitlet i Lappo stift hösten 2025. Bakgrunden är församlingens beslut att inte ordna så kallade regnbågsmässor tillsammans med Seta. (SM redaktion)

Teijo Peltola lämnade i november in ett omfattande överklagande [för varningen] till Lappo stifts domkapitel. Domkapitlet beslöt dock i december att inte behandla över-

klagandet överhuvudtaget. Enligt domkapitlet är varningen en arbetsledande och förberedande åtgärd som enligt lag inte kan överklagas.

VARNING ELLER OFFENTLIG BESTRAFFNING?

I sitt överklagande bestrider Teijo Peltola domkapitlets tolkning. Enligt honom var varningen inte bara en intern styrningsåtgärd, utan en offentlig bestraffning som försämrade hans ställning och rykte. Samtidigt nekades han möjligheten att få ärendet rättsligt prövat.

Peltola kritiserar i sitt överklagande även grunderna för varningen och förfarandet. Beslutet baserar sig främst på ett anonymt och hemligstämplat brev samt på beskrivningar av arbetsklimatet som Peltola inte har kunnat besvara fullt ut. Enligt honom byggde domkapitlets beslut inte på de utredningar som gjorts i församlingen. Domkapitlet har inte hänvisat till en enda juridisk bestämmelse när beslutet fattades.

SETAS PÅTRYCKNINGAR OCH HOT

I rättelseyrkandet lyfts också Peltolas upplevelse fram att den sexualpolitiska medborgarorganisationen Seta har varit delaktig i de påtryckningar som riktats mot honom.

Enligt Peltola hotade en representant för Vaasa Seta honom vid ett möte och gjorde klart att en omfattande offentlig kampanj som skulle svartmåla kyrkoherden skulle sättas igång. Peltola upplevde situationen som ett entydigt hot.

Enligt Peltola hotade samma aktör att ingripa i församlingens ledning som en extern påverkare genom att mobilisera en del av församlingens präster till en exceptionell kampanj i sociala medier till stöd för regnbågsmässor.

Av utredningen i Vasa finska församling framkom även att flera svarare vittnade om osakligt bemötande riktat mot kyrkoher-

den. Bemötandet gällde bland annat meningsskiljaktigheter kring frågor om regnbågsverksamhet, där det förekom arrogans, fördömanden och förringande av den andliga övertygelsen.

ORO FÖR SÄKERHETEN

Teijo Peltola informerade domkapitlet om de hot som riktats mot honom, men upplevde att ärendet bagatelliserades där. Jari Jaskari, vice ordförande i församlingsrådet och närvarande vid mötet mellan kyrkoherden och Seta, har enligt rättelseyrkandet sagt att alla förolämpningar från Setas representant inte skrevs in i mötesmemorandan. Jaskari anser att en trygg miljö inte uppfylldes i kyrkoherdens fall. Enligt Jaskari väcker situationen oro både för kyrkoherdens och församlingens anställdas säkerhet.

I sitt rättelseyrkande berättar Peltola att hoten och smutskastningen allvarligt har påverkat hans familjs liv. Situationen har orsakat ångest, rädsla för att delta i offentliga evenemang, behov av att skydda sin integritet samt en tvingande känsla av att behöva flytta bort från Vasa. Under den värsta perioden tog familjen bort namnskyltarna från porttelefonen och brevlådan.

RÄTTSSÄKERHETENS GRÄNSER I KYRKAN

I praktiken tvingas en tjänsteinnehavare i en sådan situation leva med en offentlig bestraffning utan möjlighet att överklaga den någonstans.

Peltolas fall lyfter fram en principiell fråga om kyrkans förvaltning: vilken rättssäkerhet och arbetssäkerhet har en kyrklig tjänsteinnehavare i en situation där påföljden är offentlig men grunderna för den är hemligstämplade? +

Santeri Marjokorpi

Texten ingick under spalten "Ajankohtaista" i Uusi Tie 4.2.2026.

Beredelse till nattvarden på palmsöndagen

LÅT OSS NU VARA bestrukna med försö-
ningsblodet till syndernas förlåtelse genom
tron, för att alla som håller fast vid tron
ända till slutet ska få bli levande och leva i
evighet. Må Herren, som har givit sitt kött
och sitt blod för vårt liv, hjälpa oss i tron att
besegra alla de onda, brinnande pilar som

skjuts mot vårt hjärta från världens mäkti-
ga hav, så att vi inte fruktar döden när den
kommer som vår gäst.

Och må den store Korsbäraren upp-
väcka oss på den yttersta dagen. Den Blo-
dige Äldste skall uppfylla sitt löfte till dem
som äter hans kött och dricker hans blod.

Barmhärtige Helige Ande, du sköna
duva och himlens sändebud, som tröstar
de fattiga hjärtana! Kom ner i vår själs hyd-
da innan de svarta fåglarna äter upp Guds
ords säd, så att inte graven gör oss bedröva-
de, utan att vi här får vara bedrövade enligt
Guds vilja.

De rätta bedjarna har redan fått smaka
den kommande världens kraft, och därför
tackar de Herren Jesus och hans himmelske
Fader i den Helige Ande. Han skall beva-
ra dem i alla stormar som blåser över dem
i denna dystra ödemark. Den barmhärtige
Fadern skall bevara sina barn ända till dö-
den, och därför sjunger de i levande hopp:

Må den saliga morgonen snart gry,
o, om bara himlens port kunde öppnas nu!
Från denna möda, låt min själ komma fri,
för mig, Jesus, till friden från stormens oro.

Amen. +

Lars Levi Læstadius





”

Gud har fått uppenbara
för en att man är helt
och hållet beroende av
Honom, av Jesus och av
den Helige Ande. Man vet sin egen
otillräcklighet, men man har fått
smaka att Gud är god. Man har
tagit emot nåden genom tron,
och vandrar med Herren.

Rik eller fattig?

I BREVET TILL LAODICEA (Upp 3:14–22) talar Jesus om tre olika andliga tillstånd, varmt, kallt och ljumt när han beskriver församlingen. Dessa andliga tillstånd gäller också för oss människor. Det handlar alltså inte om våra känslor, utan verkliga tillstånd som vi kan befinna oss i.

Den som är varm lever i ett nära och levande förhållande med Gud. Gud har fått uppenbara för en att man är helt och hållet beroende av Honom, av Jesus och av den Helige Ande. Man vet sin egen otillräcklighet, men man har fått smaka att Gud är god. Man har tagit emot nåden genom tron, och vandrar med Herren. Gud inbjuder alla människor till det varma tillståndet.

Den som lever i ett kallt tillstånd har ingen gemenskap med Gud. Man lever likgiltigt inför Gud och Hans verklighet. Kanhända har man ännu inte hört evangeliet, eller så har man kanske stängt sitt hjärta för den inbjudan som Gud sänt till en. Man föreställer sig inte att man är kristen, utan bygger kanske sitt liv på olika filosofier eller religioner, eller så lever man ett liv där man helt stängt ut allt andligt.

Ljumhetens tillstånd är självtilträcklighet, ett tillstånd där man tänker att *»Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting«*. Alltså ett tillstånd där man saknar rätt insikt om hur ens ställning är inför Gud. Man tror sig ha allt, och ser inte att man i verkligheten saknar allt. Jesus säger att man istället för rikedom *»är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken«*. Ett sådant omdöme vill ingen få om sig själv, speciellt då man själv tror sig äga allt.

Jesus säger att ett kallt tillstånd är bätt-

re än ett ljumt. Det verkar som att det finns mera hopp för de som är i ett kallt tillstånd än för de ljumma. En som ännu inte mött Jesus kan nås av ordet på ett sådant sätt så att ögonen öppnas och man ser vad man behöver. Jesus säger inte att det kalla tillståndet är önskvärt, men jämfört med det ljumma tillståndet är det ändå bättre.

Men vi ser i texten att det inte heller är ute med de som är ljumma. Jesu uppmaning till församlingen i Laodicea, och till människor i det ljumma tillståndet, är att *»av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skyla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se«*. Guld, kläderna och salvan är gåvor som bara Jesus kan ge. Guld, den äkta tron, vita kläder, rättfärdighetsdräkten och salvan som öppnar ögonen så att en mänska kan se sin egen ställning inför Gud. Där finns hoppet för den som är ljum. Och där finns hoppet för alla människor.

Varningen i vår text ges oss eftersom det finns en fara för oss att bli ljumma, självtilträckliga och egenrättfärdiga. Vi får ständigt be Gud att Han bevarar oss i tro. Och vi får spegla oss i Ordet och låta oss fostras. Och Jesus säger i texten: *»Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Var därför ivrig och omvänd dig.«* Vi får ta emot hans tillrättavisning och omvända oss. Då följer löftena om att han vill *»hålla måltid med oss«* och genom hans seger över onskans makter får vi en gång *»sitta på hans tron«*.

Gud välsigne dig. +

Kaj Fagerholm



Livets bröd

FJÄRDE SÖNDAGEN I FASTAN bär temat *Livets bröd*. Den infaller mitt i fastan och har därför också kallats för midfastosöndagen. En av söndagens texter är hämtad från Johannesevangeliet sjätte kapitel. Överskriften för texten lyder: »Jesus mättar fem tusen män.« Vi läser om att Jesus begav sig till andra sidan av Galileiska sjön. Väl framme gick han upp på bergssluttningen och satte sig där tillsammans med sina lärjungar. Texten berättar inte vilket berg det var fråga om. Av parallellstället i Matteusevangeliet (Matt 14) kan vi läsa, att platsen låg i ett öde område, dit Jesus hade dragit sig undan i ensamhet tillsammans med sina lärjungar. Snart blev det emellertid känt att Jesus befann sig där. Då gav sig mycket folk från de närliggande städerna iväg efter honom. När Jesus lyfte blicken såg han att en stor människoskara var på väg mot honom. Matteus skriver att mot kvällen kom lärjungarna till Jesus och sade till honom: *»Platsen här ligger ensligt till, och det är redan sent. Sänd iväg folket, så att de kan gå in i byarna och*

köpa sig mat.« Jesus svarade dem: *»De behöver inte gå härifrån. Ge ni dem att äta.*« Jesu svar överraskade säkert dem. Man kan undra vad lärjungarna tänkte i den situationen. Där fanns ju fem tusen män, och dessutom kvinnor och barn. Kändes Jesu uppmaning helt orimlig? En enorm folkmassa och platsen var öde. Hur skulle man kunna mätta en sådan skara, och dessutom under sådana förhållanden?

Käre vän, har du någon gång känt att Gud har krävt för mycket av dig? Krävt något som du inte förmår, eller som dina egna gåvor inte räcker till för? Så går det lätt ifall man blott ser till sina egna möjligheter och dessutom låter yttre omständigheter lamslå en. Så gick det också för Petrus, när Jesus bad honom stiga ur båten och gå på vattnet. Så länge Petrus hade blicken fäst vid Jesus gick allt väl. Men när han såg sig omkring och lade märke till de stora vågorna, då började han sjunka. Petrus uppmärksamhet vändes bort från Jesu ord och befallning, den riktades mot de yttre omständig-

heterna. Samma sak hände också Filippus, när Jesus bad honom skaffa mat åt den stora människoskaran. Filippus såg de yttre omständigheterna: den tusenhövdade skaran som skulle mättas med fem kornbröd och två fiskar. Hur skulle så lite kunna räcka till så många? Därför svarade Filippus Jesus: »Bröd för tvåhundra denarer räcker inte för att alla skall få ett stycke var.«

Johannes skriver att Jesus visste vad han skulle göra, men detta sade han för att pröva Filippus. Gud kan ibland pröva vår tro. Då kan vi känna likt lärjungarna; Herre, detta är oss övermäktigt. Men då är det gott att minnas att även om Gud prövar, så överger han oss inte och lämnar oss inte åt vårt öde. Gud kräver inget av oss som vi inte förmår. När Gud ber oss göra något, då utrustar han oss också och ger kraft att utföra uppgiften. Även om det känns som om våra egna resurser är små, får vi ändå bära fram dem till Gud. Gud vill välsigna även de små tillgångarna. Så skedde också i Johannes berättelse. Johannes skriver att en av lärjungarna, Simon Petrus, kom och sade till Jesus: »Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men vad föreslår det till så många?« Även Petrus tvivlade på att maten skulle räcka till den stora människo-

skaran. Men bröden och fiskarna bars ändå fram till Jesus. Jesus tog bröden, tackade Gud och delade ut dem till de som hade satt sig ner för att äta. På samma sätt delade han ut fiskarna. Alla fick så mycket de ville ha. När alla hade ätit sig mätta sade Jesus till sina lärjungar: »*Samla ihop de stycken som har blivit över, så att inget blir förstört.*« De gjorde så, och av de fem kornbröden samlades ännu tolv fulla korgar med bitar som blivit över. När Jesus välsignar kan det i slutet finnas mer än i början. Guds välsignelser förökas och växer när de används och delas vidare.

Denna bibeltext visar hur Jesus också ville ta hand om människors kroppsliga behov genom att mätta dem med jordiskt bröd. I Herrens bön lär han oss att be om vårt dagliga bröd av Fadern. Jesus ger oss också det himmelska brödet, han ger sig själv. I Johannesevangeliet säger Jesus: »*Jag är livets bröd. Den som kommer till mig ska aldrig hungra.*« Han är livets bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter det brödet ska leva för evigt. Brödet som Jesus ger är hans kropp. Dessa ord uppfylldes bokstavligen på skärtorsdagens kväll, när Jesus instiftade påskmåltiden: han tog brödet, bröt det, gav det åt sina lärjungar och sade: »*Tag och ät. Detta är min kropp som utges för er.*« På korset bröts Jesu kropp. Genom sin kropp har han öppnat en ny och levande väg; en väg in till det allra heligaste (Hebreerbrevet). Den vägen stängdes en gång pga människans olydnad. Men den vägen står nu åter öppen, den leder fram, hem till himlen. På den vägen får vi fortsätta vandringen, troende våra synder förlåtna i Jesu dyra namn och blod. Käre vän, tro detta för din egen del. Tro det ända till glädje, frid och frihet. Lycklig hemresa till Lammets bröllop. +



Brödet som Jesus ger är hans kropp. Dessa ord uppfylldes

bokstavligen på skärtorsdagens kväll, när Jesus instiftade påskmåltiden: han tog brödet, bröt det, gav det åt sina lärjungar.

Juha Åkerlund

Års- tiderna i livet

GUDS FRED, KÄRA ÄLSKADE VÄNNER.

Vi har mars månad, det är vinter i Finland och naturen är klädd i vinterkläder.

Hur har du det? Tycker du om vinter? Jag tycker vintern är skön. Kanske inte så mycket källden utan mera att det är mera stillhet och inte att man far hit och dit som på sommaren. Det sägs att alla årstider har sin charm och det stämmer. Tänk vilken fin skatt vi har fått i naturen att vi får uppleva vinter, vår sommar och höst.

I livet möter man alla årstider.

Våren, där skapelsen tar form. Gud tänder livsgnistan. Gud känner dig redan innan du föddes. Han har vävt dig i din mammas mage (Psalm 139). Våren en tid för att upptäcka världen med förundran det är tid att så frön i jorden av tro, kärlek och vänskap. Precis som man på våren kan så blommor och andra växtligheter är nu tid att så livets alla vackraste blommor.

Sommaren: Att bära frukt. Om sommaren växer vi oss starka i Guds solsken, sommaren får påminna oss om att använda de gåvor Herren har gett oss var och en. *»Jag är vinstocken, ni är grenarna«* (Johannesevangeliet 15:5). Om vi stannar nära Gud bär vi mycket frukt. Det är full fart! Man lär sig att hjälpa andra, att vara en bra kompis och att lysa som ett litet ljus i världen. Det är tiden för att arbeta, leka och bygga Guds rike här på jorden genom goda gärningar. Sommaren ger kraft och glädje.

Hösten: Man ser tillbaka på allt man sådde på våren. Hur blommorna har växt till sig, hur fröna har blivit stora träd. *»Grå hår är en ärekrona, den vinnns på rättfärdighetens väg«* (Ordspråksboken 16:31). Erfarenhet är en skatt. Man blir klokare när man blir äldre, visst kan man som barn vara väldigt klok och det vet

jag att ni är. Men när man växer och lär så får man erfarenhet som man kan använda. Man kanske inte kan springa lika fort som förr. Men man har kanske istället mycket att berätta. Det är en tid där man delar med sig av Guds ord men också av sina livserfarenheter en tid för frid och tacksamhet.

Vintern: Vilans tid. Under snön vilar jorden i Guds händer. För en människa är kanske vintern den sista tiden på jorden. »Jag går bort för att bereda plats åt er« (Johannesevangeliet 14:2). Vintern är inte slutet, utan en bro till en evig vår i himlen. Kroppen behöver vila, men du är trygg i den Gode herdens händer. Här finns hopp och evighet och här finns löftet om att Gud har lovat vara med oss alla dagar in till tidens slut. Gud känner oss vid namn, han har kallat oss till sina barn. Gud vet om du sitter eller står han känner dina tankar fjärran ifrån.

Precis som naturen ändrar årstid så ändrar också livet årstid. Vissa får vara med längre, en del blir riktigt gamla andra blir inte alls lika gamla. Gud han ser oss som blommor och endast Han vet när vi är färdiga och utblommade här på jorden. Så länge vi lever får vi leva av Guds nåd, Guds kärlek och Guds kraft och vi får visa andra med våra liv att Gud är verklig och att Han bryr sig om precis varenda en av oss. Tänk att du och jag står skriven med Guds egna stil i livets bok. Där står mitt namn Ingrid Mari Tupeli där står ditt namn vad du än heter i gyllene stil och där bevaras den ända tills du är framme i himlen där du är tänkt att vara. Vi är skapta att blomma på jorden så att Guds kärlek får synas bland oss.

Herren välsigne dig och din mars månad. +

Kram, Ingrid Tupeli

Jesus har en bok i himlen

Jesus har en bok i himlen
snart så är den full med namn.
Där finns alla språk och raser
men behövs ej någon tolk.

Indianer, eskimåer,
svenska barn med hjärtat rent.
Jag vill möta dem i himlen
där Din bok är full med namn.

Jesus har en stad i himlen
snart så är den full med folk.
Där finns alla språk och raser
men behövs ej någon tolk.
Alla sjunga samma lovsång,
alla tala samma språk.

Jag vill vara med i himlen
där Din stad är full av folk.

Jesus har en kör i himlen
snart så skall den stämma upp.
Under jubel sjunga sången
om ett nyss fullbordat hopp.
Sången om det blod som runnit
varje hedning tvådde rent.
Jag vill vara med i himlen
när Din kör ska stämma upp.

Sångtexten är hämtad
från CD:n *Sånger för hela
familjen* med Curt & Roland.

Kristus – överste- prästen



VAD MENAS MED ATT KRISTUS är vår överstepräst? Svaret på den frågan hittas i Hebreerbrevet. En stor del av detta brev handlar om Kristus, översteprästen (Hebr 4:14–10:39). Hebreerbrevet bygger sin argumentation på Jesu liv, offerdöd, uppståndelse och uppstigandet till himmelen. Det förklarar att Gamla Testamentets gudstjänstliv och offerväsende med försoningsoffer var profetiska förebilder på Kristus som överstepräst.

Dagens västerländska människa har svårt att ta till sig GT:s beskrivningar av djuroffer och blod. Det upplevs som obegripliga. Det här märks också i den teologiska diskussionen. Förståelsen av Jesu försoningsdöd har fördunklats. Istället vill man lyfta fram Jesus som fredens, rättvisans och toleransens försvarare. Då kan ju Jesu uppdrag inte vara att dö för människornas synd. Nej, Jesu död på korset var bara en beklaglig följd av hans kamp för kärlek och tolerans. Vår tids ytliga människosyn med betoning av rätten att

göra som man känner suddar ut behovet av att gå till rätta med skulden. Man säger sig ha ansvar endast för sig själv. Människan och individen är i centrum. Frågan är om människan någonsin varit lika vilse som nu. Och lika ensam och olycklig. Bibelns ordning är Gud, medmänniska och sedan »du själv«. I den sekulära människans prioriteringsordning är det på jagets villkor relationen till medmänniskan och gud (med litet g) sker.

När vi talar om Jesus Kristus – översteprästen – befinner vi oss i den kristna trons centrum. I den tas synden, skulden och det onda vi gör på allvar. Det handlar om förhållandet mellan Gud och människor. Det handlar om vår frälsning. Vi lär och tror, att Gud »*inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla*« (Rom 8:32). Det finns flera exempel som tydligt visar hur löften och förebilder i GT kan uppfattas och förstås till sitt egentliga innehåll först när de ställs fram i NT:s ljus. Ett sådant exempel

är den märklige översteprästen och kungen Melkisedek (1 Mos 14:18–20; Ps 110:4, Hebr 7). Ett annat sådant exempel är påskalammet (2 Mos 12; Joh 19:36; Luk 22:15; 2 Mos 12:42).

Kristi offerdöd beskrivs i Hebreerbrevet som hans översteprästerliga gärning. Genom den åstadkom han försoning. Det onda som gjorts behöver sonas, skulden behöver betalas. Den stora försoningsdagen – *Jom Kippur* – under GT:s tid är också en stark förebild för det som Jesus Kristus gjorde. I Hebreerbrevet läser vi: *»Men nu har Kristus kommit som överstepräst för det goda som vi äger. Genom det större och fullkomligare tabernakel som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen, gick han en gång för alla in i det allra heligaste, inte med bockars och kalvars blod utan med sitt eget blod, och vann en evig förlossning»* (Hebr 9:11–12; läs kapitel 9 i Hebr och 3 Mos 16). Sambandet mellan försoningsdagen och det som Jesus gjort för att skaffa oss frälsning och försoning kan ses i följande punkter:

- Det var översteprästen som den dagen gjorde alltsammans ensam. Så har också Jesus ensam skaffat oss försoning och frälsning med den skillnad att det blev fullkomligt och evigt.
- Översteprästen fick inte sova natten före försoningsdagen. Jesus måste också vaka hela natten före sin död.
- Såsom översteprästen lade av sig sin vackra dräkt och var enkelt klädd, så har Jesus i allt blivit lik oss, sina bröder (Hebr 2:11, 17).
- Översteprästen måste först offra för sina egna synder. Men det behövde inte Jesus. Därför har han skaffat oss en fullkomlig försoning (Hebr 7:26).
- Översteprästen bar in rökelse för Herren, före själva offret. Rökelsen symboliserar bönen. Jesus bad under natten

före sitt lidande (Hebr 5:7–10).

- När översteprästen gick in i Det allra heligaste bar han fram blodet från offret. Jesus har utgjutit sitt blod till försoning för oss (Hebr 9:11f, 14).
- Kropparna av offren på försoningsdagen fördes ut utanför lägret såsom något orent. Jesus har dött utanför Jerusalem, utanför muren (Hebr 13:11f).
- Den andra bocken, Asael, drevs ut och blev dödad. Jesus har med sin död skaffat försoning för våra synder. Men hans död är också en död *»bort från synden en gång för alla»*. Därför kan han nu genom sin Ande verka i oss att synden skaffas bort och dödas. Han har blivit både vår rättfärdighet och vår helgelse (Rom 6:10; 1 Petr 4:1; 1 Kor 1:30).

Varför är försoningen så viktig i vår tro? Gud älskar nog varenda människa, men han är också helig och rättfärdig. Han kan inte se mellan fingrarna med synden utan måste utdöma straff för den som bryter mot hans bud. Lösningen på detta dilemma är att han själv blir människa i Jesus Kristus och tar på sig straffet. Denna syn brukar kallas för den objektiva försoningsläran eftersom det är Gud som är objekt för försoningen: det är Gud som är vred och måste försonas (Heb 9:23–28; Kol 1:20; 2 Kor 5:19). Försoningen äger då rum utanför människan. Men man kan också se att Gud är det handlande subjektet i försoningen. Han blir människa för att bevisa sin kärlek och utsätta sig för människans synd. Det är människan som försonas med Gud genom tron på Jesu korsdöd som Guds kärleksgärning. Försoningen äger alltså rum inuti människan när hon vänder sig till Gud. Detta kallas för den subjektiva försoningsläran (jfr Hebr 2:14–18, 12:2–3, 10:16; 2 Kor 5:20).

Fortsätter på sid 17.

Gläd er när ni delar Kristi lidande

Inledning till Första Petrusbrevet

KONTEXT, TIDSPERIOD OCH FÖRFATTARE

Första Petrusbrevet är det sextonde brevet i raden av NT:s brev. Författaren till brevet är, som namnet antyder, aposteln Petrus. Han skrev brevet troligen före år 64 i Rom, fastän han i brevet använder täcknamnet namnet »Babylon«. De första mottagarna är kristna i de nordvästra delarna av Mindre Asien, dvs delar av nuvarande Turkiet.

SAMMANFATTNING

Brevet kan i stora drag delas in i fyra delar. Den första delen är de två första verserna som innehåller Petrus hälsning till de kristna i Mindre Asien. Redan här läggs grundtonen för hela brevet, då Petrus kallar mottagarna för både utvalda och främlingar. Utvalda av Gud till frälsning och ett heligt liv, men som här i världen lever som främlingar i ständig fara och lidande.

Den andra delen handlar om frälsningen i Kristus och sträcker sig från 1:3 till 2:10. Här riktar Paulus våra blickar till frälsningen som vi fått ta emot och påminner om hur dyrbar den är. Han visar också på att redan profeterna talade om denna frälsning.

Den tredje delen är den längsta (2:11–5:11) och handlar om de kristnas livsföring. Petrus ger bl.a. anvisningar om hur krist-

na ska leva inför överheten, i hemmet och i förhållande till motståndare. I det fjärde kapitlet lyfter Petrus fram det kristna lidandet, som också är ett av brevens huvudteman. De första mottagarna av brevet var nämligen i en situation där de fick lida för sin tro. Petrus skriver tröstande, men kanske lite överraskande ord om hur man ska förhålla sig till lidande.

I brevets avslutning (5:12–14) ger Petrus en sista uppmaning om att hålla fast i Guds nåd. Efter de sista hälsningarna, avslutar Petrus själv med fridshälsningen: »Frid vare med er alla i Kristus.«

HUVUDPOÄNGER

Det finns åtminstone två tydliga huvudpoänger i brevet. Det ena handlar om de förföljelser och lidanden som kristna får genomgå. Petrus lyfter fram att de som delar lidandet med Kristus, också kommer att få dela hans härlighet.

Den andra poängen är den kristnes nya, helgade liv. Genom dopet har den kristne fått del av det nya livet och därför ska hon dagligen förverkliga detta i sitt liv. Det gör man genom den livsföring som Petrus beskriver i brevet.

HUR KOMMER KRISTUS FRAM?

Petrus ger en ganska övergripande bild om vem Kristus är och vad han gjort. Petrus tar upp allt från Kristi preexistens, till hans syndfrihet och återkomst på den sista dagen. Men en, kanske utmärkande sak, är ändå att Petrus lyfter fram Kristus både som vår frälsare och vårt exempel. Vårt exempel och föredöme är Kristus framförallt i sin ödmjukhet och i sitt lidande.

FRÅGOR

- Hurdant exempel lämnade Jesus efter sig enligt Första Petrusbrevet 2:21–25?
- I Första Petrusbrevet 3:15 uppmanas vi att vara »alltid beredda att svara var och en som begär att ni förklarar det hopp ni äger«. Hur kan du själv förbereda dig för detta?
- Hur kan Petrus säga att den kristne ska glädja sig mitt i lidande (1 Petr 4:12–14)? +

Anton Wargh

Texten är skriven till webbplatsen ungitro.fi, där den publicerades 4.10.2019.

Fortsättning från 15.

Översteprästen i GT:s tid hade två huvudsakliga uppgifter i sin tjänst: dels att offra för sitt folk, dels att be för sitt folk. Jesus Kristus – vår överstepräst – har offrat sig själv för våra synders skull. Genom hans blod har vi alla våra synders förlåtelse. Genom den helige Ande frambärs Jesu blods renande verkan i evangeliet och tillsägelsen av syndernas förlåtelse in i våra liv. Genom tron tar vi emot reningen i våra

hjärtan. På högra sidan om Guds tron sitter vår överstepräst och förrättar sin bönetjänst. Där vädjar han för sitt folk så att de i varje stund kan få »förbarmande och nåd« (Hebr 4:16). Ständigt bär han oss fram i sin förbön. +

Timo Saitajoki

Texten har tidigare ingått i *Sions Missionstidning* nr 10/2019.



Påvedömet i genomlysning

FÖRSTA DELEN AV TRE

Jag har läst Peter de Rosas bok *Vicars of Christ: The Dark Side of the Papacy* (Kristi ställföreträdare: påvedömet mörka sida). Författaren var ursprungligen romersk-katolsk präst. Han var verksam som professor i teologi. Från första början hade han en förhållandevis ljus föreställning om påvedömet. Han tänkte ganska översiktligt att det också ryms svarta får i »den stora skaran». Sedan han bekantat sig närmare med saken fick han en mycket dystrare uppfattning. Till slut övergav han den romerska katolicismen, men inte den kristna tron.

De Rosas verk är tjockt, närmare 500 sidor finstilt text. En sådan här liten artikel gör inte rättvisa åt dess påståenden. Det är inte heller möjligt att föra en lång akademisk debatt om bokens innehåll. Den erbjuder ofattbara mängder fakta. De som har kunskaper i engelska har möjlighet att läsa boken själva. Emellanåt är texten rent ut sagt omskakande. Felet ligger inte så mycket hos författaren som i valet av ämnet. Till min glädje kan jag ändå konstatera att också många romersk-katolska läsare och recensenter betonar bokens för-

tjänster utan att heller försöka blunda för tråkiga sanningar.

Vad förtäljer då boken? I den här artikeln fokuserar jag närmast på att diskutera den auktoritet som påven har tillvällt sig som Petri efterföljare och som den ofelbare läraren i kyrkans tradition.

Inledningsvis påstår de Rosa att Petri namn inte finns med i de tidigaste källorna, de romerska biskopslängderna. Irenaeus (ca. 125–200) nämner Linus som den förste biskopen. Detsamma förtäljer också de s.k. apostoliska konstitutionerna. Inte heller Eusebius talar någonstans i sin berömda kyrkohistoria om Petrus som biskop i Rom. Därför är påven såsom biskop i Rom inte Petri efterföljare. Enligt fornkyrkan hörde apostlarna till hela kyrkan, och inte till någon enskild församling för sig eller i synnerhet. Apostlarnas ämbete kunde inte heller överföras till andra (s 15). Först Damasus I, som fungerade som påve under åren 366–384, var först ut med att motivera sin särställning med verserna ur Matteus evangelium: »Du är Petrus ...» (Matt 16:18). En sådan tolkning var helt främmande för de tidiga kyrkofäderna. Ingen av dem hade lärt någonting liknande (s 38). Den självskrivna och nu rådande romersk-katolska läran om påven som Petri efterföljare och hela kristenhetens ledare saknar alltså helt historiskt belägg.



De som har kunskaper i engelska har möjlighet att läsa

boken själva. Emellanåt är texten rent ut sagt omskakande. Felet ligger inte så mycket hos författaren som i valet av ämnet.



Inte heller Eusebius talar någonstans i sin berömda

kyrkohistoria om Petrus som biskop i Rom. Därför är påven såsom biskop i Rom inte Petri efterföljare.

Genom århundradena har påvarna haft en stark dragning till makt och våld, pengar och egendom samt kvinnlig fägring. Trots det påstår de Rosa överraskande att det i historisk belysning inte är de mest orena påvarna (Benedictus IX, Alexander VI) som åstadkommit mest skada, utan de som i offentligheten visade upp sina bästa sidor. Hur kommer det sig? Uppenbarligen därför att makten korrumperar dess utövare. Som exempel nämner de Rosa läran om påvens ofelbarhet från år 1870. I det konciliet vågade just ingen rösta mot förslagen. De som röstade emot blev direkt efter omröstningen tvungna att visa sin botfärdighet. Före beslutet avvek hela 140 biskopar, eftersom de inte ville göra våld på sitt samvete genom att rösta för, och inte heller sära den sittande påven genom att rösta emot. Dagen för voteringen ackompanjerades av ett aldrig tidigare skådat oväder, som plötsligt utbröt, som piskade och fördunklade hela plenisalen och fyllde många av deltagarna med skräck (s 131–134).

Läran om påvens ofelbarhet *ex cathedra* (i kyrkliga lärofrågor) framstår i ett märkligt ljus, om och när några påvar de facto har visat sig vara heretiker. En av de mest säregna fallen berör påven Sixtus V (1585–1590). Redan det Tridentinska kyrkomötet hade fastställt den latinska Vulgatan som



Senare gick
Clemens XI
ännu längre.

Han förbjöd
och fördömde med sin
auktoritet tanken att de
kristna borde helga vilo-
dagen genom att läsa
Bibeln.

kyrkans »autentiska« Bibel. Autentiseringen innebar att läsaren kunde vara säker på översättningens läromässiga och moraliska överensstämmelse med sanningen. Vid samma tid gav man de lärde i uppgift att ombesörja en ny upplaga av den ifrågavarande översättningen. Arbetet drog ut på tiden. Till slut kunde man färdigställa den. Påven ansåg dock att den inte var väl gjord. I sin bulla förklarade han att han var den ende som kunde fastställa den autentiska Bibeln för sin kyrka. Han skred omedelbart till verket och gjorde ändringar på ackord (till den grad att han led av sömnbrist). Emellanåt lade han till egna förklaringar i texten. Några verser föll bort, uppenbarligen på grund av den utmattade arbetarens oaktsamhet. Till sist kom den nya Vulgatan ut från tryckeriet. Den var en katastrof. Verket kryllade av fel. Man var tvungen att göra ändringar (sammanlagt ca. 3 000). För att mörklägga denna fadäs av den större klas-

sen försökte man köpa upp de tidigare upplagorna från marknaden (och bränna dem). Det väckte förvåning bland protestanterna, eftersom de tryckte och delade ut Biblar gratis ... (s 215–221).

Senare gick Clemens XI ännu längre. Han förbjöd och fördömde med sin auktoritet tanken att de kristna borde helga vilodagen genom att läsa Bibeln. På samma sätt dömde han ut den uppfattningen som förkastlig villolära att alla kristna borde läsa Bibeln (s 231–232).

I denna artikel går jag inte in på många påvars moraliska förfall och utsvävande livsstil genom århundradena. De Rosa skulle ha mycket att berätta om dem, men jag vill inte med vett och vilja lyfta fram de allra värsta anstöttheter. Bevisbördan är emellertid mycket tung. Som jag förstår det borde Rom försöka reda ut sitt förflutna. Det är oundvikligt för att kunna komma framåt. Exempelvis är bannbullar gentemot Luther fortfarande inte upphävd.¹ +

Timo Laato

Artikeln är förkortad. Den oförkortade texten kan beställas från redaktionen.

1 En översättning av det finska originalet som först publicerades i *Elämä* 2023 (11–12), 48–49 och senare i *Länsi-Suomen Herännäislehti* 2024 (1), 3–5 med tillägg. Den svenska översättningen har tidigare publicerats i Göteborgs *Stifts-Tidning* 23.2.2024.

Zions Missionstidning

FÖR 70 ÅR SEDAN

OCKSÅ VI FÅTALIGA GUDS BARN i Kållby hava återigen fått av den himmelske Faderns hjärta, höra tröstens och fridens hälsningar. Här har hållits sammankomster av bröderna Johannes Peltola. Ainali, Vitsjö och Westerlund. Tillsammans med ortens talare, Otto Westmark. Så har vi tillsammans brutit det himmelska brödet. De törstande hava blivit vederkvickt, de hungrande mättade, de sårade helbrädda gjorda medels Guds evangelium.

Under tidigare år, då Gud sent skördemän hit, har det sett ut som om ordet ej verkade här. Men människosinnet är sådant, att det vid utsående av fröet skulle vilja skörda och liksom sätter Gud ett mål före. Då det sedan ej går efter detta mått, vill sinnet bliva nedstämd, att allt arbete varit förgäves. Å andra sidan tager medlidandet överhand, då dyrköpta själar springa efter än den ena än den andra predikanten, eller också sova de eller försöka döda samvetets röst medels syndigt leverne.

Herren låter emellertid ej sina egnas hopp komma på skam, utan ger av säningsarbetet örd i sonom tid. Så hava väckelsens vindar börjat blåsa å vår ort. Nu har broder Westerlund från Vasa redan under en veckas tid hållit sammankomster här och över tio personer hava fått nåd att göra bättring. Och vingårdens Herre har även rensat gamla grenar, på det att även de skulle bära ymnigare frukt.

Skörden är stor, men arbetarna äro få; bedjen för den skull sädens Herre, att Han utsände arbetare i sin säd. ✚

Kållby 6.1.1956

Eder ringaste broder P. O.

Infobrev från LFF

Guds frid! Det här är LFF:s infobrev för vintern 2026. Här kan du läsa om vad som varit på gång, vad som är på kommande och om vad styrelsen jobbar med.

TILLBAKABLICK

Hösten har inneburit mycket missionsarbete inom LFF. Missionsavtalet med Dennis Svenfelt förlängdes som ett fortlöpande avtal.

Kyrkfolkets adventsfest ordnades i Pedersöre kyrka den 13.12.2025.

Några nya grupper har börjat samlas under senaste år, bland annat en som stöd för barnlösa par.

Mitt första år som verksamhetsledare är nu till ända. Året har inneburit mycket jobb med många möten på kvällarna men jag är tacksam till Gud över att få jobba med att föra ut Kristi evangelium.

PÅ GÅNG

LFF planerar att öka missionsarbetet i Albanien. Vi söker en missionär eller missionärspår till, som kunde hjälpa Toni och Emilia med missionsarbetet i Albanien. Ifall vi hittar personer och

får ordnat finansieringen hoppas vi kunna sända i väg ytterligare ett missionärspår i Guds rikes arbete under år 2026.

Inre missionen startar redan i januari. Vi får nu också besöka Malax, Petalax och Bergö kyrkor.

Ett missionsavtal med kyrkan i Myanmar planeras under våren. LFF har redan en tid samarbetat med ifrågavarande kyrka genom Vesas föreläsningar för präststuderande via Teams.

LFF MEDIA

Mediateamet har haft en del utmaningar med hemsidan men den har korrigerats och datorn har byggts ut med mera minne.

Vi vill påminna om att man gärna kan understöda LFF Media ekonomiskt, t.ex med 10 euro i månaden. Anskaffning av ny utrustning kostar och varje donation är viktig.

Må Gud välsigna er alla. ✚

Stig-Erik Enkvist,
verksamhetsledare



VÄLKOMMEN PÅ KYRKHELG SYD DEN 10-12 APRIL 2026!

Programmet inleds på fredag 10.4 kl 20 med ungdomsmöte vid Frebe. Lördagens program ordnas vid Suomen Raamattuopisto i Grankulla och söndagens program i Heliga Hjärtats kapell i Helsingfors. Huvudtalare är Magnus Persson. Mera information finns på webbplatsen kyrkhelg.fi.

Kyrkhelg Syd är ett samarbete mellan Fridsföreningen i Södra Finland, Svenska Lutherska Evangeliföreningen, Puls Helsingfors och Studentmissionen.

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 45 euro

Gåvoprenumeration: 25 euro

Sverige

Prenumeration: 48 euro

Gåvoprenumeration: 28 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 48 euro

Gåvoprenumeration: 28 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 48 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrassveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhkäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Jesus ropade med hög röst:
»Lasarus, kom ut!« Då kom den döde
ut, med fötter och händer inlindade
i bindlar och med ansiktet täckt
av en duk. Jesus sade till dem:
»Gör honom fri och låt honom gå.«.

LUKASEVANGELIET 10:2